

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2013/3310

Karar No. 2013/2417

Tarihi: 22.01.2013

İlgili Kanun / Madde

6100 S. HMK/297,298,321

- **HÜKMÜN YASANIN ARADIĞI ZORUNLU UNSURLARI TAŞIMASININ GEREKMESİ**
- **GEREKÇELİ KARARIN TEFHİM EDİLEN HÜKÜM KISMINA AYKIRI OLAMAYACAĞI**

ÖZETİ Somut olayda, davacının birden fazla talebi olduğu halde hüküm “Davacı taraf tarafından davalı aleyhine açılan işçilik alacaklarına ilişkin davada yapılan yargılamaya, toplanan delillere, celp ve tetkik edilen kayıt ve belgelere, bilirkişi raporu ve ıslah dilekçesi de göz önüne alınarak, davacı taraf tarafından talep edilen ve bilirkişi tarafından hesap edilen bakiye süreye ilişkin ücret alacağı talebinden bilirkişi tarafından hesap edilen miktar üzerinden taktiren % 50 indirim yapılarak kısmen kabulüne, ücret alacağı ve ikramiye alacağı ve yıllık ücretli izin alacağı talebinin ıslah dilekçesi doğrultusunda aynen kabulüne, genel tatil alacağı talebinin taktiren % 50 indirim yapılarak kısmen kabulüne, fazla mesai ve hafta tatili alacakları taleplerinin reddine,” şeklinde açıklanmıştır.

Bu şekilde kurulan ve açıklanan hükümde taraflara yüklenen hak ve borçların açık ve şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde belirtilmediği ortadadır.

Açıklanan hüküm sonucunda davacının hangi taleplerinin reddedildiği, yargılama giderlerinin (masraf ve vekalet ücretleri) ne şekilde hüküm altına alındığı, kanun yoluna başvurma süresinin ne kadar olduğu Yasanın emredici hükmüne rağmen açıkça belirtilmemiştir.

6100 sayılı HMK.nun 298/2. maddesine göre “Gerekçeli karar, tefhim edilen hüküm sonucuna aykırı olamaz.”

Yukarıda belirtildiği üzere duruşmada açıklanan hüküm sonucu ile gerekçeli kararın hüküm sonucunun da aynı olduğu söylenemez.

Bu nedenlerle 6100 sayılı yasanın 297, 298/2 ve 321. maddelerinde belirtilen zorunlu unsurları taşımadığı anlaşılan hükmün bozulmasına karar vermek gerekmiştir

DAVA :Davacı, ücret, bakiye süre ücreti, ikramiye, izin ücreti alacağı, fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücret alacaklarının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde taraflar avukatlarınca temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi A.Günindi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

A) Davacı İsteminin Özeti:

Davacı, iş sözleşmesinin ücretlerinin ödenmemesi nedeniyle kendisi tarafından haklı olarak feshedildiğini bildirerek ücret, bakiye süre ücreti, ikramiye, izin, fazla çalışma, hafta tatili ve ulusal bayram genel tatil ücreti alacaklarının tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

B) Davalı Cevabının Özeti:

Davalı, davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

C) Yerel Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

D) Temyiz:

Kararı taraflar temyiz etmiştir.

E) Gerekçe:

Mahkemece yapılan yargılama sonunda 17.10.2012 tarihli son duruşmada kısa karar

“Davacı taraf tarafından davalı aleyhine açılan işçilik alacaklarına ilişkin davada yapılan yargılamaya, toplanan delillere, celp ve tetkik edilen kayıt ve belgelere, bilirkişi raporu ve ıslah dilekçesi de göz önüne alınarak, davacı taraf tarafından talep edilen ve bilirkişi tarafından hesap edilen bakiye süreye ilişkin ücret alacağı talebinden bilirkişi tarafından hesap edilen miktar üzerinden taktiren % 50 indirim yapılarak kısmen kabulüne, ücret alacağı ve ikramiye alacağı ve yıllık ücretli izin alacağı talebinin ıslah dilekçesi doğrultusunda aynen kabulüne, genel tatil alacağı talebinin taktiren % 50 indirim yapılarak kısmen kabulüne, fazla mesai ve hafta tatili alacakları taleplerinin reddine,” şeklinde açıklanmıştır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 297 nci maddesi uyarınca, mahkeme kararlarının;

a) Hükmü veren mahkeme ile hâkim veya hâkimlerin ve zabıt kâtibinin ad ve soyadları ile sicil numaraları, mahkeme çeşitli sıfatlarla görev yapıyorsa hükmün hangi sıfatla verildiğini,

b) Tarafların ve davaya katılanların kimlikleri ile Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası, varsa kanuni temsilci ve vekillerinin ad ve soyadları ile adreslerini,

c) Tarafların iddia ve savunmalarının özetini, anlaşlıkları ve anlaşamadıkları hususları, çekişmeli vakıalar hakkında toplanan delilleri, delillerin tartışılması ve değerlendirilmesini, sabit görülen vakıalarla bunlardan çıkarılan sonuç ve hukuki sebepleri,

ç) Hüküm sonucu, yargılama giderleri ile taraflardan alınan avansın harcanmayan kısmının iadesi, varsa kanun yolları ve süresini,

d) Hükmün verildiği tarih ve hâkim veya hâkimlerin ve zabıt kâtibinin imzalarını,

e) Gerekçeli kararın yazıldığı tarihi,

içermesi, hükmün sonuç kısmında, gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin, taleplerden her biri hakkında verilen hükümlerle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında, açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi zorunludur.

Basit yargılama usulüne tabi yargılamalara ilişkin olarak 6100 sayılı HMK.nun “Hüküm” başlıklı 321. maddesinde aynen;

“Hüküm

MADDE 321- (1) Tahkikatın tamamlanmasından sonra, mahkeme tarafların son beyanlarını alır ve yargılamanın sona erdiğini bildirerek kararını tefhim eder. Taraflara beyanda bulunabilmeleri için ayrıca süre verilmez.

(2) Kararın tefhimi, mahkemece hükme ilişkin tüm hususların gerekçesi ile birlikte açıklanması ile gerçekleşir. Ancak zorunlu hâllerde, hâkim bu durumun sebebini de tutanağa geçirmek suretiyle, sadece hüküm özetini tutanağa yazdırarak kararı tefhim edebilir. Bu durumda gerekçeli kararın en geç bir ay içinde yazılarak tebliğe çıkartılması gerekir.” hükmü düzenlenmiştir.

321. maddedeki “hükme ilişkin tüm hususlar” dan kastedilen HMK.nun 297. maddesindeki unsurlardır. Madde gerekçesinde tefhimin hüküm özetinin yazdırılması olduğu açıklanmıştır.

Bu nedenlerle basit yargılamada da tefhim edilecek hüküm HMK.nun 297/2. maddesindeki unsurları taşımakla birlikte HMK.nun 321. maddesi uyarınca gerekçeli olmak zorundadır. Ancak Mahkemelerin iş yoğunluğu ve buna bağlı olarak duruşma dosyalarının çokluğu nedeni ile

gerekçenin duruşmada yazdırılmaması halinde gerekçeli kararın en geç bir ay içinde yazılarak tebliğe çıkartılması gerekir.

Bu yasal şekil yargıda açıklık ve netlik prensibinin gereğidir. Aksi hal, hükmün infazında zorluklara ve tereddütlere, yargılamanın ve davaların gereksiz yere uzamasına, davanın tarafı bulunan kişi ve kurumların mağduriyetlerine sebebiyet verecek ve kamu düzeni ve barışını olumsuz yönde etkileyecektir (Hukuk Genel Kurulu - 2007/14-778 E, 2007/611 K, Dairemizin 01.04.2008 gün ve 2007/38353 Esas, 2008/7142 Karar sayılı ilamı).

Halen yürürlükte olan 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 8 inci maddesine göre, iş mahkemelerince verilen nihaî kararlara karşı kanun yoluna başvurma süresi, karar yüzü karşı verilmişse nihaî kararın taraflara tefhimi, yokluklarında verilmiş ise tebliği tarihinden itibaren sekiz gündür.

Taraflar hükmün tefhiminin HMK.nun 297/2. maddesinde sayılan unsurları taşıyamaması halinde hak ve borçlarını bilemeyeceklerinden temyiz süresini kaçırmamak, hak kaybına uğramamak için kararı gereksiz yere temyiz etmek zorunda kaldıkları bir gerçektir.

Bu nedenlerle hükmün tefhimi sırasında HMK.nun 297/2. maddesinde belirtildiği üzere “taleplerden her biri hakkında verilen hükümle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında; açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi gereklidir.

Somut olayda, davacının birden fazla talebi olduğu halde hüküm “Davacı taraf tarafından davalı aleyhine açılan işçilik alacaklarına ilişkin davada yapılan yargılamaya, toplanan delillere, celp ve tetkik edilen kayıt ve belgelere, bilirkişi raporu ve ıslah dilekçesi de göz önüne alınarak, davacı taraf tarafından talep edilen ve bilirkişi tarafından hesap edilen bakiye süreye ilişkin ücret alacağı talebinden bilirkişi tarafından hesap edilen miktar üzerinden takdiren % 50 indirim yapılarak kısmen kabulüne, ücret alacağı ve ikramiye alacağı ve yıllık ücretli izin alacağı talebinin ıslah dilekçesi doğrultusunda aynen kabulüne, genel tatil alacağı talebinin takdiren % 50 indirim yapılarak kısmen kabulüne, fazla mesai ve hafta tatili alacakları taleplerinin reddine,” şeklinde açıklanmıştır.

Bu şekilde kurulan ve açıklanan hükümde taraflara yüklenen hak ve borçların açık ve şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde belirtilmediği ortadadır.

Açıklanan hüküm sonucunda davacının hangi taleplerinin reddedildiği, yargılama giderlerinin (masraf ve vekalet ücretleri) ne şekilde hüküm altına alındığı, kanun yoluna başvurma süresinin ne kadar olduğu Yasanın emredici hükmüne rağmen açıkça belirtilmemiştir.

6100 sayılı HMK.nun 298/2. maddesine göre “Gerekçeli karar, tefhim edilen hüküm sonucuna aykırı olamaz.”

Yukarıda belirtildiği üzere duruşmada açıklanan hüküm sonucu ile gerekçeli kararın hüküm sonucunun da aynı olduğu söylenemez.

Bu nedenlerle 6100 sayılı yasanın 297, 298/2 ve 321. maddelerinde belirtilen zorunlu unsurları taşımadığı anlaşılan hükmün bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

F) Sonuç:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebeplerden dolayı BOZULMASINA, bozma sebebine göre sair temyiz itirazlarının bu aşamada incelenmesine yer olmadığına, peşin alınan temyiz harcının istek halinde temyiz edene iadesine 22.01.2013 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.